

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 14. Auaritiam esse caussam parricidiorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

eam: ne aliqui scelesti & ipsum corpus proijciant, & ipsam pretiosam sepulturã possideant. Contra quod flagitium, more suo, luculentè disputat D. Chrysostronus, & Isidorus Pelusiota, qui videri possunt. Ex his satis apparet, neq; mortuos à piceatis his manibus essetutos atque incontaminatos. Quantò minùs securi erunt viuentes, quorù minor esse solet reuerentia? Est enim aliquid, quod natura in mortuis reueretur, & refugit lædere.

S. Chryf.
hom. 35.
in 1. ad
Corinth.
Isidor.
Pelus, lib.
2. epist.
146.

§. XIV.

Auaritiam esse Caussam parricidiorum.

Hanc ob caussam testatur Suidas, Aristippum Socraticũ, nescio quò nauigaturum, seruulo de pecuniarum, quas ferebat, onere conquerenti dixisse, vt eas abijceret. Postea easdem ipse in mare abiecit, cum propter illas sibi à sceleratis nautis periculum instare videret. *Harum interitus, mea salus erit,* inquebat. Quam Philosophiam multi nolunt imitari. Malunt enim ipsi perire, quàm suas opes. Et pereunt plurimi, dum aurum secum; tamquam hostem suum, ferunt, alluciuntque prædã prædones, dum interea cantat coram latrone vacuus viator. *Age, inquit aureum illud os, tibi ostendam, quo pacto cupidi-*

S. Chryf.
hom. 23.
in 1. ad
Cor.

cupiditas te odio habet, & te relinquit. Quo pacto contra te enses acuit, quot barathra effodit, quot struit laqueos, quot parat precipitia, ut hoc saltem pacto ardorem extinguas. Vnde autem hac cognosci possunt? Ex itineribus, bellis, mari, iudicijs. Siquidem & pelagus sanguine saepenumero impleuit; & iudicium enses iniuste non numquam cruentauit; & latrones, qui noctu vias obsident, declinante die armat. Ipsa ut natura ignoraretur persuasit. Ipsa patricidas & matricidas effecit. Ipsa omnia vitæ mala induxit. Quare radicem malorum Paulus eam appellat. Quam naturæ omnis oblitam crudelitatem S. Asterius his verbis delineat. Hinc video filium capiti genitoris imminentem, & absque ulla vel veneranda canitici, vel authoritatis patriæ reuerentia, longiorem senis vitam indignantem. Cum enim copiam omnem domi largiter suppetere videt, cuius dominium penes ipsum non sit, eoque potiri ipse cupit, & sui quoque juris fieri, grauis illi patriæ authoritas ac potestas. Et initio quidem intra silentium sese continet, atque reconditum morbum habet. Aucta dein paulatim cupiditate, & animo tumente, repente malum prorumpit, non aliter quam è fistulis & canalibus aqua vis. Tum ille misero seni prorsus intolerabilis, vinumque tantum non effert ac valentem

S. Asterius homo de avaritia.

lentem. Si equum agiler conſcendit, miratur
 & adſtupet. Si largius & bene ſanus cibum ſu-
 mit, fert agrè, ſecumq; murmurat. Si famulus
 ad opera & ministeria manè excitat, vigilantia
 bonamq; valetudinem ſenis gemit ac dolet. Quod
 ſi aliquod cimelium alicui donaverit, aut ſervum
 manu miſerit, tum nullius homo pretij ac de-
 lirus audit: tum quaſi vivendi regulam ac præ-
 ſcriptum tranſgreſſus, alieniq; prodigus ac præ-
 fuſus, conuitijs atq; probris omnibus proſcindit-
 tur; longioris heu vitæ, & ſpiritus non ſtatim e-
 miſſi reus. Tui iſti, ſclerata auaritia, fructus
 tuo impulſu & inſentio filius parenti inimici-
 tias denunciât. Tu complex terrã latronibus &
 homicidis, mare piratis, vrbes turbis atq; in-
 multibus, forum atq; tribunal falſis teſtibus, ſi-
 cophantis, proditoribus, aduocatis & iudicibus,
 eò propendentibus, quò tu pertraxeris. Auaritia
 mater inequalitatis, immiſericors, inhu-
 mana, crudelis. Hæc Aſterius de cupiditate
 per opes accenſa, quæ, teſte Valeriano, in
 filio Parricidali animo aut patris vitam incre-
 pat, aut matris mortem expectat. Tueatur il-
 lum fortè ab hoc crimine cauſa debita heredi-
 tatis. Verum eſt. Sed quamquam legitimus he-
 res ſit, non tamen ſine cupiditatis vitio ſucceſſio-
 nis vota componit. Vellet denique vnicus eſſe, ſi
 poſſet.

Valerian.
 hom. 20.

posset. Modò de patris morte cogitat, modò de
fratris vita suspirat. Non est hoc sine grandi sce-
lere impietatis. Nam quisquis hominum pa-
rentina mortis expectatione animam pascit, par-
ricidali crimine in hereditate succedit. In quo
loco cupiditatis impulsu nutriuntur inter coha-
redes odia.

§. XV.

*Avaritiam & ambitionem in fratres
sanxisse.*

Exempla sunt innumera, etiam fratrum
inter se agentium, quod egerunt, inter se.
Eteocles & Polynices Oedipi Thebanorum
regis filij, qui defuncto parente, de hære-
ditate & ditione dissidentes, contractis
vtrinq; copijs, ambo se mutuis vulneribus
interfecerunt. Eamdem causam habuit
Romulus, sed prætexuit, cum Remum occi-
deret. Eamdem in sacris historijs Ioram
rex Iudææ, qui suasu Athaliæ vxoris fratres
interfecit. Eamdem, vt tradit Volaterranus,
habuit Aristobulus rex & ipse Iudææ, vt
Antigonum fratrem, quem priùs regni con-
sortem fecerat, falsò insimulatum perimi
iuberet. *Compertum est, inquit Diodorus,
Osiridem Ægypto infestè regnantem à Typhone
fratre impio ac nefario interemptum. Quem in*